

afskrivninger af allerede eksisterende anlæg m.v.

Lovforslaget indeholder som bekendt også bestemmelser om den organisatoriske opbygning. Magistraten har især hæftet sig ved lovforslagets §§ 32 og 35.

I lovforslagets § 32 er anført, at i hovedstadsområdet varetager Hovedstadsrådet de opgaver, som ved loven er henlagt til amtsrådene.

I bemærkningerne til § 32 er som begrundelse henvist til, at Hovedstadsrådet er regionplanmyndighed i hovedstadsområdet, der bl. a. varetager administrationen af vandforsyningsloven og miljøbeskyttelsesloven.

Der kan i hovedstadsregionen være enkelte overordnede, planlægningsmæssige funktioner, som naturligt bør henhøre under Hovedstadsrådet.

Idet der erindres om, at København – og i øvrigt Frederiksberg – både varetager amts- og primærkommunale opgaver, må det imidlertid – på baggrund af hidtidige erfaringer på det her omhandlede område – kraftigt understreges, at en varmforsyningsplanlægning er en særdeles kompliceret proces, der på afgørende måde griber ind i de lokale og regionale områders planlægning og økonomi.

Det forekommer under hensyn hertil urealistisk, om man på et område af hovedstadsregionens størrelse – omfattende 50 primærkommuner af meget varierende størrelse – skulle anvende en planlægnings- og organisationsstruktur, der helt afviger fra den, som foreslås anvendt for landet i øvrigt.

Man skal under hensyn til den væsentlige samfundsmæssige interesse, der knytter sig til

iværksættelse og realisering af en varmforsyningsplanlægning meget henstille, at den i lovforslaget anlagte planlægnings- og organisationsstruktur for opgaver, der varetages af henholdsvis primærkommuner og amtsråd, gøres generel. Hovedstadsrådets funktioner vil herefter alene blive at koordinere de på grundlag af kommunernes oplæg af amtskommunerne udarbejdede regionale varmforsyningsplaner i relation til indpasningen i regionplanlægningen.

Ifølge lovforslagets § 35, stk. 1, kan handelsministeren bemyndige en under ministeriet henhørende styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de afgørelser, der i denne lov er tillagt ministeren. Ifølge stk. 2 kan afgørelser, truffet i henhold til bemyndigelsen, påklages til ministeren inden 8 uger.

Ifølge bemærkningerne er det hensigten, at bemyndigelsen omfatter de beføjelser, der efter loven tilkommer ministeren.

I anden lovgivning, f. eks. den sociale styrelseslov, findes tilsvarende bestemmelser.

Det er forståeligt, at der i en vis udstrækning på denne måde ønskes skabt grundlag for tilvejebringelsen af en rationelt virkende administration af den planlægning, som ved lovgivningen ønskes fremmet.

Det må imidlertid anses for overordentlig betænkeligt, at der ved det foreliggende lovforslag skabes grundlag for, at statslige administrative organer får mulighed for at omgøre beslutninger m.v., truffet af kommunalbestyrelser og amtsråd.

Den i lovforslaget angivne ankemulighed forekommer ikke at ændre ved det herfra anførte principielle standpunkt.

Egon Weidekamp

/ Jørgen Paldam